

Aalborg Danse- og Spillemandslaug

Interview med Hanna og Ove i deres hjem i Aabybro.

Et nyt hus med nyt og gammelt. Sådan beskrev Hanna og Ove deres parcelhus i Aabybro, da det blev bygget for ca. 20 år siden. Måske er det lidt nostalgisk, men vi kan nu godt lide tanken, at nogle af vores ting i gammel tid har stået i vores forældres og bedsteforældres hjem, siger de.

Gælder det samme jeres interesse for folkedans?

Det er både respekt for og glæde ved traditionen. Og så al det sociale der er forbundet med det. Vi har fået mange venner inden for folkedansen. Fået mange fantastiske oplevelser og foretaget utallige rejser. Vi begyndte at danse folkedans i Biersted for 42 år siden. Før det var det moderne dans i et par år.

Hanna kommer ud af en familie med megen dans og musik, men for Ove var det ikke så nærliggende. Ove skulle lokkes lidt i starten, men den fase er for længst ovre. Han var i mange år formand for Biersted Folkedansere, og den forening står dem stadig meget, meget nær. Ove arrangerede flere rejser med folkedanserne til forskellige lande og venskabsbyer.

Der er åbenbart et helt netværk af kontakter inden for folkedanse verdenen

Vi kom til Polen og Finland og Tyskland i forbindelse med venskabsby-samarbejdet med kommunen. I Sverige og Tyskland boede vi privat, så der lærte man nye mennesker (folkedansere) at kende, og nogle af dem har vi stadig kontakt med. Der har også været ture til Litauen og Norge. Der blev sunget og underholdt i bussen, og der var mange forskellige aktiviteter. Der var dans og sjov og hyggeligt samvær med byens lokale folkedansere. Så var der udflugter, hvor vi fik indsigt i nogle af landets virksomheder, skoler og natur. Så der var meget samvær med sang og dans og opvisninger osv.

Hvad så med dragter?

I begyndelsen lejede vi dragter, når der var opvisning. I 1983 fik vi syet vores dragter hos skrædderen i Sønderskov og har brugt dem meget. Både i udlandet og herhjemme. Nu er det ikke så tit vi bruger dem. Vi havde den indstilling engang, at det var vigtigt med dragterne. I dag ser vi lidt anderledes på det.

Når vi optræder på plejehjem med Bierstedts opvisningshold, bruges der dragter så vidt muligt. Beboerne kan godt lide at se de farvestrålende dragter. Nogle andre steder danser vi i almindeligt tøj.

Så dragter havde sin tid?

Aalborg Danse- og Spillemandslaug

Ja, det mener vi nu, men vi synes også, at det er på sin plads med dragter til opvisning ved store stævner og f.eks. på plejehjem. Nogle folkedansere holder stadig fast i at al opvisning skal foregå i dragter, og det har vi fuld respekt for. Men vi ser, som sagt, lidt anderledes på det i dag. Vi vil gerne have nye medlemmer - og gerne unge medlemmer til folkedans, og da mener vi chancerne er større, hvis vi danser i almindeligt tøj.

Er det polka? Eller polska?

Ved en legestue mødte vi Bodil og Per. Da vi tilfældigt stødte ind i dem igen, opfordrede de os til at komme til polska. –

Polka? – spurgte vi. Nej, ikke polka, men Polska.

Polska er en svensk danseart der går ligesom i Sønderhoning takt, hvor manden og kvinden er forskudt i bevægelsen, de danser noget forskelligt på samme takt.

Vi gik på mange kurser i polska. Bl.a. tog vi 3 år i træk på Vrå højskole i en uge, hvor der var polska kursus. Gennem polskaen fik vi også kendskab og kurser i forskellige schottisch og hambo som også er svenske danse. Vi lærte også en del i Århus, hvor vi gik til polska en gang om måneden.

På et andet kursus i Fuglsø-centret lærte vi at danse Røros Pols. Det er en norsk dans. En lidt hurtig og frisk dans fra byen Røros i nærheden af Trondheim. Vi har været deroppe et par gange til Røros-Martnan i februar måned i 29 minus grader! Bønder langvejs fra kom dertil i deres kaner med hesteforspand, og de stillede boder op med skind og pelse og uld og gamle ting. Kaffen blev kogt over bål, og der var saltede sild i kar osv. Der blev bagt Sveler (en slags pandekager) også udendørs. De smagte herligt og var dejlig varme i kulden.

Kl. 12 åbnede Sangerhuset: et lille forsamlingshus midt i markedet. Og så blev der spillet op til Røros-polsen som blev danset igen og igen i flere timer. Lige så koldt der var udenfor – lige så varmt blev det indenfor, hvor dansen drev sveden frem, så dampen stod ud ad dørene, når de blev åbnet. Det var en fantastisk oplevelse.

På færgen til Norge, så vi nogle der dansede swing og bugg. Det blev vi lidt betaget af, og gik således til swingdans nogle år. Det havde vi megen fornøjelse af, og det gav også mange kontakter. Vi danser det stadig af og til, men det er nu altid folkedansen, vi vender tilbage til.

Hvilken betydning har opvisninger?

Der er nogle der gerne vil se det. Også lidt for hyggens skyld. Og for at få nye medlemmer. Men det er svært nu om dage. Engang var vi 80 medlemmer i Biersted Folkedansforening. Nu er vi 3 ½ kvadriller. De fleste steder er der tilbagegang. Jeg tror, det er på grund af mange tilbud på dans, siger Ove.

Hvordan fik I så kontakt med Lauget og dansen på Trekanten?

Det var et par fra Biersted, der fik os med derud. Vi kan godt lide at komme i Lauget. Der er noget godt musik, flinke dansere, det sociale, stemningen. Og at det er et stort orkester gør ikke noget. Og så det der pingpong mellem jer og danserne. Det er så spillemandsagtigt, at der kan flyve en kommentar frem og tilbage mellem danserne og musikken.

Fortsætter side 10

Aalborg Danse- og Spillemandslaug

Som musiker er det nu også sjovt at se forskellige varianter i dansene, at se de forskellige par folde sig ud og bruge musikken til at skabe et forløb.

Før i tiden var det fuldstændig forbudt i folkedans at gøre noget andet end de korrekte trin. Det er der stadig folkedansere der synes. Men nogle steder har der været tendens til at lave lidt om og lave det lidt sjovere.

Vi har været på kurser i variationer i schottisch, hambo, vals, hopsa osv., og vi kan rigtig godt lide at danse dem og prøver så vidt muligt at holde de forskellige variationer ved lige. Bl.a. ved at danse dem på Trekanten hvor dette netop er tilladt. Derfor glæder det os meget, når I i Lauget starter hvert sæt med pardanse og evt. slutter sættene med kredsdanse. Så kan vi få øvet variationerne i pardansene, og danse med forskellige i kredsdansene.

Måske vil det være en ide, hvis Klavs underviser i en variation pr. Mandagsdans, så alle får mulighed for at lære forskellige variationer?

Er det et skift i holdningen til dansen?

Vi lægger vægt på, at det skal være sjovt og

afvekslende . Ellers kan det blive forudsigeligt og lidt kedeligt, synes vi. Det må nok være det samme for musikken, at hvis man altid spiller nøjagtig det samme, så bliver det mere kedeligt, end hvis man laver lidt om og improviserer, og ser hvad der sker hos danserne.

Jakob: Hvis bare man får understøttet dansen, for det er det vigtige, så gør det ikke så meget at der er en smutter en gang i mellem.

Hvilken betydning har danseinstruktøren i Lauget?

Klavs er rigtig god til at lede dansen. Han har overblik og kommer med præcis de nødvendige kommentarer. Det er lige tilpas. Vi er i sikre hænder, føler vi. Og så har I et godt samspil, musikere og instruktør, flinke og venlige, med lidt pingpong.

Jakob: Vi prøver som musikere at ramme det gode tempo til netop den dans, og vi retter os gerne efter de anvisninger Klavs giver, når en dans skal lidt op eller ned i tempo. Det er så befriende, at den slags små justeringer kan finde sted i en venlig atmosfære.

Hanna: Vil I kunne spille Røros-pols?

Jakob: Søren er kommet med forslaget, og vi er begyndt at øve på den. Det er svært at sige, hvor lang tid det tager med et nyt nummer. Det kommer an på, hvor svær melodien er. Nogle gange skal vi blot øve den en enkelt aften, andre numre kan godt være i øve fase i flere måneder, inden vi er dygtige nok til at spille den til dans.

Aalborg Danse- og Spillemandslaug

Ove: Jeg vil lige indskyde, at selv om banjoen ikke er et traditionelt instrument i folkemusikken, så lyder det godt med den særlige klang.

Hvilke andre steder danser I?

I Biersted Folkedanserforening, i Skørping til Himmerland Spillemandslaug og så nogle ture til Sverige, til Ransæter, og til Polska i Aalborg, og en sjælden gang til Swing i Aalborg eller Aabybro, og så ellers hvor der er nogle arrangementer med bal eller legestue. Vi har også, sammen med Bodil og Per, nogle somre taget til dansefestival i Sel i Gudbrandsdalen i Norge. Der var både gammeldans og moderne dans. Så dans fylder meget i vores liv. Det er sjovt, og det er god motion. Nogle løber eller går i fitness, vi går til dans. Det er en fælles interesse vi følger begge. Børnene har for sjov/dril sagt, at dansen er nummer et, og så kommer vi børn som nummer to.

Men de er så taknemmelige over, at deres forældre har noget at gå op i.

Ove: Du kan godt have en dag, hvor det hele er træls og man ikke orker noget, men hvis man så alligevel tager af sted til dans, så får man ny energi igen. Så smutter skavankerne.

Er de enkelte sæt af tilpas længde?

Ja, det passer fint. Med en kort pause til lige at få en tår vand, og så op igen. Og den enkelte dans bliver heller ikke for lang. Det kan man da godt opleve andre steder, at et enkelt nummer bliver ved og ved.

Nu har vi snakket om alt det der fungerer godt. Men hvornår er det ikke så godt? Noget vi skal undgå.

Et ønske har vi: julefrokosten ude på Trekanten var upersonlig synes vi. Der var ingen samling på det. Vi kunne tænke os en fælles velkomst og måske en julesang. Vi kunne måske sidde i salen, som vi jo gør i kaffepauserne. Som det er nu, virker det mere som affodring end en fælles oplevelse. Det er en skam, synes vi. Det bør være mere hyggeligt og personligt, og den stemning kan vi bedre få inde i salen.

Hvordan får vi nye generationer til at interessere sig for folkedans?

Det er dæleme svært. I Aarhus og længere sydpå ser det ud til at være lettere at få de unge med. Vi har dog, i Biersted, et ungt par på 40 år der går til folkedans. Det er vi glade for. Men ellers er det næsten kun ældre mennesker jævnaldrene med os, der går til folkedans. Der er jo så mange tilbud om andre danseformer, og bl.a. ”Vild med Dans” får måske de unge til at vælge lidt mere moderne dans.

Vi har været med på et par skoler for at introducere og danse folkedans med eleverne. Men selvom de synes det er sjovt og griner og morer sig, så er der tilsyneladende ingen af dem, der begynder at gå til folkedans.

Har I nogle særlige ønsker til Lauget ud over det I allerede har sagt?

Bliv ved med den måde I gør det på. God instruktør, pauser af tilpas længde, et stort orkester, livlige danse. Begynd gerne et sæt med pardanse og slut så af med kredsdanse ☺.

Hanna og Ove afslutter med at sige: Vi har altid følt os velkommen til dansen i Lauget. Det betyder meget.

Fortalt til Jakob Frandsen